

РЕШЕНИЕ

№ 5833

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Ася Лекова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **3188** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба от ОПП - СДВР, чрез юрисконсулт И. срещу решение № 576 от 31.01.2024 г., постановено по анд № 15780/2023 г. на Софийски районен съд (СРС), наказателно отделение (НО), 96 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 22-4332-0205684/12.12.2022 г. издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“.

С НП на Д. К. П. е наложена „глоба“ в размер на 100 лв. и лишаване от правото да управлява МПС за срок от 1 месец, на основание чл.175, ал.1, т.5 от ЗДвП за нарушение на чл.123,ал. 1, т.3 от ЗДвП и „глоба“ в размер на 150 лв., на основание чл. 180, ал.1, т.1, пр. 2 от ЗДвП за нарушение на чл.95, ал.1 от с.з.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. И. са доводи, че е доказано по безспорен и категоричен начин, че описаното в НП административно нарушение е извършено. Сочи, че не са налице нарушения на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, тъй като в АУАН и НП е дадено точно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Искането до съда е да постанови решение, с което да се отмени обжалваното решение и с него да се потвърди наказателно постановление. Претендира присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

По време на проведеното по делото открито заседание касаторът не се представлява. Ответникът, чрез адвокат П. оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на адвокатско възнаграждение съобразно представен списък.

Заключение за неоснователност на жалбата дава представителят на Софийска градска прокуратура.

Административен съд София – град, XXV касационен състав, след като обсъди приложените по делото доказателства, в контекста на становището на страните и релевираните касационни основания, съобразно правомощията си по чл.218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна:

Депозираната касационна жалба е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, Районният съд, анализирайки събраните в хода на съдебното производство и информацията в приобщените, по реда на чл. 283 от НПК, писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 24.08.2022 г., около 08:20 часа, в [населено място], на [улица], П. като водач на лек автомобил , с марка „Д. Л.“, с рег. [рег.номер на МПС] и с посока на движение „ВХОД“ е управлявал собствения си лек автомобил и на бензиностанция „ШЕЛ“ при отваряне на предна лява врата, реализирал ПТП с минаващия от лявата му страна л.а. „Ш. О.“, с рег. [рег.номер на МПС] , след което е напуснал местопроизшествието, като при възникналите разногласия не е уведомил компетентните органи на МВР. За констатираните нарушения е съставен АУАН на основание чл. 40, ал. 4 от ЗАНН.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че при съставянето на АУАН и НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил НП като незаконосъобразно.

Административен Съд С. – град, XXV касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показанията са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи, че са налице допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при издаването на АУАН и НП в нарушение на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН се споделят изцяло от настоящия състав на съда.

Наведените в касационната жалба не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Според разпоредбата на чл. 95, ал. 1 от ЗДвП водачът и пътниците могат да отварят вратата, да я оставят отворена, да се качват или да слизат от превозното средство, спряно за престой или паркиране, след като се уверят, че няма да създадат опасност за останалите участници в движението. В случая, обаче както в АУАН, така и в НП не е посочено дали МПС е било паркирано или е спряно за престой. Видно от словесното описание на нарушението в АУАН и НП, е че П. е управлявал л.а. „Д. Л.“ в [населено

място], по [улица]с посока на движение „ВХОД“, т.е. така описаното сочи че, че се касае за нарушение извършено по време на движение на лекият автомобил. Актосъставителят и наказващият орган не са изпълнили задълженията си по чл. 42, т. 4 ЗАНН, съответно по чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН за детайлно описание и на нарушенията по чл.123, ал.1, т.3, б“в“ от ЗДвП и обстоятелствата, при които същите са намерили проявление в обективната действителност, имайки предвид липсата на доказателства за причинено ПТП по смисъла на § 6, т. 30 от ДР на ЗДвП. Съгласно легалната законова дефиниция „пътнотранспортно произшествие е събитие, възникнало в процеса на движението на пътно превозно средство и предизвикало нараняване или смърт на хора, повреда на пътно превозно средство, път, пътно съоръжение, товар или други материални щети“. В АУАН и НП не са изложени никакви факти дали са причинени имуществени вреди, като липсва и описание какви щети са били причинени. Така се създава неяснота относно състава на нарушението и се възпрепятства възможността за упражняване на съдебен контрол върху материалната законосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН безусловно е императивна, тъй като осигурява правото на привлечения към административно-наказателна отговорност да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. В АУАН и в наказателното постановление, издадено въз основа на този акт, трябва да бъдат описани всички фактически елементи от състава на нарушението и да съществува единство, както между посочените като нарушени законови норми, така и между словесното описание на нарушението и посочения като нарушен закон. Посоченият порок не може да се санира в съдебната фаза, тъй като е било нарушено правото на защита на наказаното лице.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на обжалваното решение и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на Д. К. разноски за касационната инстанция в размер на 400лв., представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, видно от приложения по делото договор за правна защита и съдействие.

Водим от горното, Административен съд София-град, XXV касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА № 576 от 31.01.2024 г., постановено по анд № 15780/2023 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 96 състав, с което е отменено Наказателно постановление № 22-4332-0205684/12.12.2022 г. издадено от началник сектор СДВР, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА СДВР, да заплати на Д. К. П. юрисконсултско възнаграждение в размер на 400 лева.

Решение е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

